

Panium – Tallet elleve elleve

Elleve, elleve: Daniels og Åpenbaringens profetiske vitnesbyrd

Jeff Pippenger

2025-08-09

Det har vært en lang prosess for meg å komme til dette punktet i studiet av Panium, og tittelen «Elleve, elleve» er ment å understreke at Løven av Judas stamme samordnet både Daniels bok og Johannes' åpenbaring for å fremstille de indre og ytre linjene i historien om beseglingen av Guds folk i det ellevte kapittel og det ellevte vers. Like før nådetiden avsluttes, gis en befaling om å forsegle opp den profetien i Johannes' åpenbaring som var forseglet inntil den tid da de indre og ytre profetiske historiene, fremstilt ved de to linjene av elleve—elleve, i Daniels bok og Johannes' åpenbaring, ble sannhet for tiden.

Og han sier til meg: Forsegl ikke ordene i profetien i denne bok, for tiden er nær. Den som gjør urett, la ham fremdeles gjøre urett; og den som er uren, la ham fremdeles være uren; og den som er rettferdig, la ham fremdeles gjøre rettferdighet; og den som er hellig, la ham fremdeles være hellig. Åpenbaringen 22:10, 11.

«Tiden er nær» like før nådetidens avslutning, og «tiden er nær» når «Jesu Kristi åpenbaring» blir avforseglet.

Jesu Kristi åpenbaring, som Gud gav ham for å vise sine tjenere det som snart må skje; og han sendte den og kunngjorde den ved sin engel for sin tjener Johannes, han som vitnet om Guds ord og om Jesu Kristi vitnesbyrd, og om alt det han så. Salig er den som leser, og de som hører ordene i denne profetien og holder fast ved det som er skrevet i den; for tiden er nær.

Åpenbaringen 1:1–3.

Når Løven av Judas stamme åpner seglet på «Jesu Kristi åpenbaring», slik Han har gjort siden budskapet om midnattsropet kom i juli 2023, innbefatter denne åpningen av seglet åpenbaringen av at Han er «Palmoni», den underfulle tallsetter, eller hemmelighetenes tallsetter. Å unnlate å ta imot denne sannheten er å stryke i prøvelsesprosessen som besegler de hundre og førtifire tusen.

Jeg døper dere sannelig med vann til omvendelse; men han som kommer etter meg, er mektigere enn jeg, og jeg er ikke verdig til å bære hans sko; han skal døpe dere med Den Hellige Ånd og med ild. Hans kasteskovl er i hans hånd, og han skal rense treskeplassen sin helt, og samle hveten sin i låven; men agnene skal han brenne opp med usløkkelig ild. Matteus 3:11, 12.

«Hvor snart denne renselsesprosessen vil begynne, kan jeg ikke si, men den vil ikke bli lenge utsatt. Han som har kasteskovlen i sin hånd, vil rense sitt tempel for dets moralske urenhet. Han vil grundig rense sin treskeplass.» Testimonies to Ministers, 372, 373.

Profetiens linjer som identifiserer beseglingens tid som en profetisk prøvingsprosess, er mer enn rikelig til stede. Det er klart at prøvingsprosessen bygger på elevens skikkethet og evne til å

anvende den rette eller uriktige metodologi for studiet av Guds profetiske Ord. Denne sannhet er også rikelig framstilt i den inspirerte beretning.

Når det gjelder disse fire unge mennene, gav Gud dem kunnskap og innsikt i all slags skriftlærdom og visdom; og Daniel hadde forstand på alle syner og drømmer. Da så de dagene var til ende som kongen hadde fastsatt for at de skulle føres inn, førte overhoffmesteren dem fram for Nebukadnesar. Og kongen talte med dem; og blant dem alle ble det ikke funnet noen som Daniel, Hananja, Misjael og Asarja; derfor ble de stående i kongens tjeneste. Og i alle saker som krevde visdom og forstand, som kongen spurte dem om, fant han dem ti ganger bedre enn alle magikerne og stjernetolkerne som var i hele hans rike. Daniel 1:17–20.

En grunnleggende regel for profetisk fortolkning er at sannheten stadfestes ved to vitners vitnesbyrd, og de som unnlater å ha tillit til dette prinsippet, legger opp til å mislykkes. Et ledd i prøvingsprosessen under beseglingstiden innebærer erkjennelsen av sammenhengen mellom de indre og ytre historiene som i kapittel elleve og vers elleve fremstilles ved Daniel og Johannes.

«Åpenbaringen er en forseglet bok, men den er også en åpen bok. Den nedtegner vidunderlige begivenheter som skal finne sted i de siste dager av denne jordens historie. Denne bokens læresetninger er bestemte, ikke mystiske og uforståelige. I den tas den samme profetiske linje opp som i Daniel. Noen profetier har Gud gjentatt, og viser dermed at det må legges vekt på dem. Herren gjentar ikke ting som ikke er av stor betydning.» Manuscript Releases, bind 9, 8.

Bøkene Daniel og Åpenbaringen representerer to vitner, og de hundre og førtifire tusen fremstilles som to vitner i Åpenbaringen kapittel elleve. I kapittelets vers elleve blir de to vitnene, representert ved Elia og Moses, oppreist, slik dette er forbilledliggjort både ved Johannes i den kokende oljen og Daniel i løvehulen. De hundre og førtifire tusen er representert ved Daniel og Johannes, og også ved Elia og Moses. For å lykkes i prøvelsesprosessen som frembringer de hundre og førtifire tusen, må en student forstå at sannheten blir stadfestet på grunnlag av to vitner, og at bøkene Daniel og Åpenbaringen representerer to vitner, og at de hundre og førtifire tusen er blitt forbilledliggjort som Elia og Moses og også Daniel og Johannes.

Disse sannhetene er bare et kort utvalg av profetiske sannheter knyttet til den indre og ytre historien som representeres ved «elleve, elleve» både i Daniel og i Åpenbaringen. Som Palmoni ledet Kristus i samordningen av de to avsnittene, og også i at elleve pluss elleve er lik tjueto, som igjen er en tiende eller et tidelsmål av to hundre og tjue, hvilket er et symbol på foreningen av guddommelighet med menneskelighet. Palmoni stadfestet på grunnlag av mer enn to vitner at «to hundre og tjue» representerer foreningen av guddommelighet og menneskelighet, hvilket igjen er en beskrivelse av Kristi inkarnasjon da Han tok på seg fallen natur. Ved dette fremholdt Han eksemplet for menneskeheten at dersom de er villige til å oppfylle evangeliets krav, er Kristus villig til å forene sin guddommelighet med vår menneskelighet. Guddommelighet og menneskelighet er derfor to vitner.

«Jesu Kristi åpenbaring», som ble åpnet like før nådetiden avsluttes, innbefatter at Jesus er Guds «Ord».

I begynnelsen var Ordet, og Ordet var hos Gud, og Ordet var Gud. Han var i begynnelsen hos Gud. Alt er blitt til ved ham, og uten ham er ikke noe blitt til av alt som er blitt til. I ham var liv, og livet var menneskenes lys. Og lyset skinner i mørket, og mørket tok ikke imot det. Johannes 1:1–5.

Bibelen er Guds «Ord», som, på samme måte som Kristus, representerer foreningen av det guddommelige med det menneskelige. Bibelen representerer de to vitnene i Det gamle og Det nye testamente, som også er Moses og Elia i Åpenbaringen kapittel elleve.

«Om de to vitnene erklærer profeten videre: ‘Dette er de to oljetrær og de to lysestaker som står for jordens Gud.’ ‘Ditt ord,’ sa salmisten, ‘er en lykt for min fot og et lys på min sti.’ Åpenbaringen 11:4; Salme 119:105. De to vitnene representerer Skriftene i Det gamle og Det nye testamentet.» The Great Controversy, 267.

De to vitnene er de to oliventrærne, de to lysestakene og Det gamle og Det nye testamentet, som i avsnittet er fremstilt som «Ditt ord». «Jesu Kristi åpenbaring», som blir avforseglet av Løven av Juda stamme like før nådetidens avslutning, er «den endelige økning av kunnskap» som prøver dem som er kandidater til å være blant de hundre og førtifire tusen. «Den endelige økning av kunnskap» er også budskapet om midnattsropet i lignelsen om de ti jomfruene.

«Da tok jeg til orde og sa til ham: Hva er disse to oliventrærne på høyre side av lysestaken og på venstre side av den? Og jeg tok igjen til orde og sa til ham: Hva er disse to oljekvistene som gjennom de to gullrørene tømmer den gyldne oljen ut fra seg selv? Og han svarte meg og sa: Vet du ikke hva disse er? Og jeg sa: Nei, min herre. Da sa han: Dette er de to salvede, som står hos all jordens Herre.» Sakarias 4:11–14. Disse tømmer seg selv i de gylne skålene, som representerer hjertene til Guds levende budbærere, som bærer Herrens Ord til folket med advarsler og inntrengende formaninger. Selve Ordet må være slik det er framstilt, den gyldne oljen, tømt ut fra de to oliventrærne som står hos all jordens Herre. Dette er dåpen ved Den Hellige Ånd og ild. Dette vil åpne de vantroes sjel for overbevisning. Sjelenes behov kan bare møtes ved virkningen av Guds Hellige Ånd. Mennesket kan av seg selv intet gjøre for å tilfredsstille hjertets lengsler og møte dets forhåpninger.» The Seventh-day Adventist Bible Commentary, bind 4, 1180.

Guds Ord er både Bibelen og Kristus, og Bibelen og Kristus representerer to vitner, slik også de hundre og førtifire tusen gjør. De to vitnene representerer igjen en forening av guddommelighet med menneskelighet. De representerer også indre og ytre profetiske historier. Som vitner frembrakte de bevis for at guddommelighet forenet med menneskelighet ikke synder. De representerer også forbindelsen mellom guddommelighet og menneskelighet. Enten det er en stige, en kanal, rør, engler eller noen av de andre symbolene på kommunikasjonsforbindelsen mellom Gud og mennesket, er budskapet som formidles til mennesket alltid liv eller død.

«De salvede, som står hos all jordens Herre, har den stilling som en gang ble gitt til Satan som dekkende kjerub. Ved de hellige vesener som omgir hans trone, opprettholder Herren en uavbrutt forbindelse med jordens innbyggere. Den gylne oljen representerer den nåde som Gud holder de troendes lamper forsynt med, så de ikke skal blafre og slukne. Hvis ikke denne hellige oljen ble utøst fra himmelen i budskapene fra Guds Ånd, ville ondskapens makter ha

fullstendig herredømme over menneskene.»

«Gud blir vanæret når vi ikke tar imot de budskap han sender oss. Slik avslår vi den gylne olje som han ville utøse i våre sjeler for å bli meddelt dem som er i mørket. Når ropet lyder: ‘Se, brudgommen kommer; gå ut for å møte ham,’ vil de som ikke har tatt imot den hellige olje, som ikke har nærmet Kristi nåde i sine hjerter, erfare, lik de dårlige jomfruene, at de ikke er rede til å møte sin Herre. De har ikke i seg selv makt til å skaffe oljen, og deres liv går til grunne. Men dersom Guds Hellige Ånd blir bedt om, dersom vi bønnfaller, slik Moses gjorde: ‘La meg få se din herlighet,’ da vil Guds kjærlighet bli utøst i våre hjerter. Gjennom de gylne rør vil den gylne olje bli meddelt oss. ‘Ikke ved makt og ikke ved kraft, men ved min Ånd, sier Herren, hærskaenes Gud.’ Ved å motta de klare stråler fra Rettferdighetens Sol skinner Guds barn som lys i verden.» Review and Herald, 20. juli 1897.

Den Hellige Ånds utgytelse finner sted under de indre og ytre historiene som markeres av Daniel og Åpenbaringen 11,11. Det er «minst» fire profetiske skikkelser representert i vers elleve og tolv i Daniel kapittel elleve som må identifiseres. Det er også fire som må identifiseres i vers tretten til femten, og fire i vers seksten. Vi lever nå i nettopp denne historien, så det påligger oss, som profetistudent, å bringe på det rene hvem de symbolske skikkelsene i vers elleve til seksten er, for de representerer en profetisk linje som dekker den skjulte historien i vers førti i det samme kapitlet.

Det synes også å være relevant å identifisere de personlighetene som er fremstilt i historien til vers førti, som har vært i ferd med å bli åpnet siden 1989.

Og han sa: Gå bort, Daniel; for disse ord er lukket og forseglett inntil endens tid. Mange skal bli rensket og gjort hvite og prøvet; men de ugudelige skal handle ugudelig, og ingen av de ugudelige skal forstå; men de vise skal forstå. Daniel 12:9, 10.

Vers førti begynner ved endens tid i 1798, da Napoleon av Frankrike førte paven bort i fangenskap. Napoleons begrunnelse bygde på den brutte Tolentino-traktaten i 1797. Napoleons og pavens strid var tidligere blitt forutbildet i den historien som oppfylte vers seks og sju i Daniel kapittel elleve. Den brutte ekteskapsalliansen og den sørlige kongens nederlag over den nordlige kongen i oppfyllelse av vers seks og sju ble gjentatt i historien i 1798, og ved dette representerer de forutsigelsen i Guds Ord i vers seks og sju, og oppfyllelsen av disse versene ved begynnelsen av krigføringen mellom Ptolemaios Filadelfos, den andre og kongen av Egypt, og Antiokos Theos, den tredje kongen av Syria. Ptolemaios representerte den sørlige kongen, og Antiokos representerte den nordlige kongen.

Profetien i versene, sammenholdt med oppfyllelsen av den profetien i historien om Ptolemaios og Antiokus—som igjen var et forbilde på historien om Napoleon og paven i 1798—gir tre linjer som er forbilde på historien om Putin og Zelenskyj i vers elleve og tolv. Å forstå at endetiden i 1798 representerer historien om Napoleon og paven, er derfor ufullstendig dersom det stanser der. Vi må forstå hva vers seks og sju forutsier om Napoleon og paven, og også hva historien om Ptolemaios og Antiokus lærer om den samme perioden. Når vi forstår disse sannhetslinjene, kan vi så forstå at disse tidligere historiske oppfyllelsene identifiserer den innledende historien i vers førti, og ved å

gjøre det identifiserer de også avslutningen av vers førti, når Putin, som har vært forbilledlig fremstilt ved Napoleon og Ptolemaios—Putin, som er forutsagt i vers seks og sju—oppfyller vers elleve og tolv.

En viktig iakttakelse angående det profetiske forholdet mellom dragen og dyret slik Johannes ville identifisere dem, eller som «det daglige og ødeleggelsens vederstyggelighet» slik Daniel ville fremstille dem, er at de profetisk sett er svært like. Johannes sier det på denne måten.

Og de tilbad dragen, som ga dyret makt; og de tilbad dyret og sa: Hvem er lik dyret? hvem er i stand til å føre krig mot det? Åpenbaringen 13:4.

Å tilbe dragen er å tilbe dyret, for begge representerer hedenskapets religion. I likhet med Johannes bruker Daniel «det lille horn» i Daniel kapittel åtte, vers ni til tolv, til å representere både det hedenske og det pavelige Roma, selv om han klart skjelner mellom de to ved å identifisere det lille hornet for det hedenske Roma i hankjønnsform, og det lille hornet for det pavelige Roma i hunkjønnsform. I kapittel sju identifiserer Daniel det hedenske Roma som «annerledes» enn rikene før det, og Daniel identifiserer videre at også det pavelige Roma var «annerledes». Roma, enten det er hedensk eller pavelig, er annerledes. Det mannlige symbolet på Roma, som representerer det hedenske Roma, blir stadfestet ved Akab og Herodes. Begge var gift med symboler på pavedømmet. Kvinnen er kirkepolitikk og mannen er statspolitikk, så når Guds Ord på det profetiske plan taler om at en mann og en kvinne blir ett, bekrefter det den virkelighet at det hedenske Roma og det pavelige Roma i profetisk forstand er svært like, for de er ett kjød.

Frankrikes forhold til pavedømmet i 1798 er et forbilde på De forente staters forhold til pavedømmet når de ti kongene brenner Roma med ild og eter hennes kjød.

Og de ti horn som du så på dyret, disse skal hate skjøgen, og de skal gjøre henne øde og naken, og skal ete hennes kjøtt og brenne henne opp med ild. Åpenbaringen 17:16.

Frankrikes forhold til pavedømmet, da det satte pavedømmet i makt i 538, er et forbilde på De forente staters verk med å lege pavedømmets dødelige sår ved den snart kommende søndagsloven.

Og jeg så et annet dyr stige opp av jorden; og det hadde to horn lik et lam, og det talte som en drage. Og det utøver all den første dyrets makt for dets øyne, og får jorden og dem som bor der, til å tilbe det første dyret, hvis dødelige sår ble lagt. Og det gjør store tegn, så det endog får ild til å fare ned fra himmelen til jorden like for menneskenes øyne, og det forfører dem som bor på jorden, ved hjelp av de tegn som det ble gitt makt til å gjøre for dyrets øyne; idet det sier til dem som bor på jorden, at de skal gjøre et bilde til dyret, det som hadde sverdhugget og levde. Åpenbaringen 13:11–14.

«Endens tid» i 1798, som oppfyllelse av vers førti, identifiserer at den åndelige kongen i nord blir fjernet av den åndelige kongen i sør. Denne profetiske historien er avslutningshistorien for de ett tusen to hundre og seksti år med pavelig herredømme, og derfor blir de profetiske kjennetegnene ved begynnelsen av denne profetiske historien fremstilt ved avslutningen. I 538 vek den fjerde riken i Bibelens profeti for det femte riket i Bibelens profeti, og i 1798 vek det femte riket i Bibelens profeti for det sjette riket i Bibelens profeti.

538 er også et midtveismærke i forbannelsen om de «sju tider» i Tredje Mosebok tjueseks mot Israels nordrike, som begynte i 723 f.Kr., da Assyria førte Efraim i fangenskap. 1798 besitter derfor ikke bare de profetiske kjennetegnene til 538, men også til 723 f.Kr. I 723 f.Kr. ble Israels ti stammer styrtet av Assyria, og tolv hundre og seksti år senere, i 538, ble det hedenske Roma styrtet av det pavelige Roma, som igjen ble styrtet av Frankrike i 1798 ved avslutningen av de «sju tider».

I 1798 tok Frankrike, sydens konge, pavedømmet ned fra tronen. I 538 satte Frankrike, det fremste symbolet på oppløsningen av det hedenske Roma i ti kongeriker, pavedømmet på tronen. Ved søndagsloven gjentar De forente stater Frankrikes rolle i 538, og når de ti kongene brenner pavedømmet med ild og eter hennes kjøtt, gjentar De forente stater Frankrikes rolle i 1798.

Dommen over «sju tider» mot Israels nordlige og sørlige riker ble fullbyrdet ved riker som kom fra nord.

Israel er et bortjaget får; løvene har drevet ham bort; først har kongen av Assyria fortært ham, og til sist har denne Nebukadnesar, kongen av Babylon, knust hans ben. Jeremia 50:17.

Assyria kom ut fra nord og erobret de ti stammene i 723 f.Kr., og Babylon førte Juda i fangenskap i 607 f.Kr. Selv om Israel var det nordlige riket i forhold til Juda, ble likevel begge rikene erobret av fiender fra nord, og dermed ble både Israel og Juda sørlige riker i forhold til fienden som førte dem bort i fangenskap. 723 f.Kr. representerer at kongen i nord erobrer et sørlig tifoldig rike. 538 representerer en overgang fra hedenskap til pavedømme og også et nordlig rike som erobrer et tifoldig rike. 1798 representerer at en nordlig konge blir beseiret av en sørlig konge som representerer et tifoldig rike.

Og i samme stund kom det et stort jordskjelv, og den tiende del av byen falt, og i jordskjelvet ble sju tusen mennesker drept; og de øvrige ble grepet av frykt og gav himmelens Gud ære. Åpenbaringen 11:13.

Overgangsperioden knyttet til 538, da Roma forandret seg fra hedensk til pavelig, er også overgangen i Daniel kapittel åtte fra hankjønn til hunkjønn, hvilket symbolsk er fra statskunst til kirkekunst. Profetien om «sju tider» bærer «sannhetens» signatur, for den første bokstaven (723 f.Kr.) illustrerer den tjueandre og siste bokstaven i det hebraiske alfabetet (1798), mens den trettende og midterste bokstaven representerer opprør (538). Daniel identifiserer at «overtredelsen» som symboliseres ved uttrykket «ødeleggelsens overtredelse», var foreningen av kirke og stat, med kirken i kontroll over forholdet. Denne «overtredelsen» representerer 538, som er den midterste og metaforisk den trettende bokstaven av de tre primære veimerkene i perioden med de sju tider mot Israels ti nordlige stammer.

I 1798, ved «endens tid», slik det er fremstilt i vers førti i Daniel kapittel elleve, tilføyde det ateistiske Frankrike, kongen i sør, pavedømmet, kongen i nord, det dødelige såret. I 1989 slo pavedømmet tilbake mot den ateistiske kongen i sør, som da var blitt Sovjetunionen. Gjengjeldelsen innbefattet en hemmelig allianse mellom De forente stater og Vatikanet. Bortfeiingen av Sovjetunionen i 1989 avslutter det nedskrevne profetiske budskapet i vers førti, og det neste verset, vers førtien, fremstiller søndagsloven i De forente stater. Fra Sovjetunionens

sammenbrudd i 1989 og frem til søndagsloven i det neste verset har vi således levd i den skjulte historien i vers førti.

Vers førti begynner med å identifisere en sydens konge og nordens konge i 1798, og deretter, i 1989, en sydens konge og nordens konge, så vel som en tredje makt representert ved vognene, skipene og rytterne.

Og ved endetiden skal kongen i sør støte sammen med ham; og kongen i nord skal komme mot ham som en stormvind, med vogner og med ryttere og med mange skip; og han skal trenge inn i landene og oversvømme og fare fram. Daniel 11:40.

Ved «endens tid» i 1798 trengte en bokstavelig general under Napoleon inn i Vatikanet og tok bokstavelig paven til fange og fengslet ham. I 1989 fant gjengjeldelsen for 1798 sted. Det fant sted profetiske overganger i historien mellom 1798 og 1989 som det er viktig å merke seg. Det ateistiske Frankrike, sydens konge i tidsperioden 1798, var den første åndelige sydens konge, og Putins Russland er bestemt til å bli den siste. Frankrike identifiseres i Åpenbaringen 11, som av Søster White direkte identifiseres som det ateistiske Frankrike. Ett av de to symbolene som identifiserer Frankrike i kapittel 11, er Egypt, som Søster White identifiserer som et symbol på ateisme. I kapitlet var dyret som stiger opp av avgrunnen, ateismen som trådte inn i historien i løpet av den tidsperioden.

Ateismen trer inn i historien med utgangspunkt i Frankrike i tidsperioden omkring 1798, og innen 1989 var ateismens åndelige konge blitt Sovjetunionen. Bortfeielsen av Sovjetunionen i 1989, som oppfyllelse av en hemmelig allianse mellom pave Johannes Paul II og Ronald Reagan, var blitt forutbildet i vers ti i Daniel kapittel elleve, og et annet vitne til vers ti finnes i Jesajas framstilling av de to forbannelsene på to tusen fem hundre og tjue år over Israels nordlige og sørlige riker, slik dette er framstilt i kapitlene sju til elleve.

1989 blir derfor referansepunktet for å løse de profetiske gåtene i de siste dager. Det var da vers førti ble åpnet. Det kan nå erkjennes at vers førti begynner i 1798 og ender ved søndagsloven i vers førtien.

Ved søndagsloven vil De forente stater tale som en drage og avslutte sitt herredømme som det sjette riket i Bibelens profeti. Det begynte sin regjeringstid i 1798, da det femte riket fikk et dødelig sår. I 1798 vedtok De forente stater Alien and Sedition Acts, og typifiserte således slutten på det sjette riket allerede ved dets helt tidlige begynnelse. Vers førti er derfor historien om De forente stater som det sjette riket i Bibelens profeti.

1798 er den første bokstaven i det hebraiske alfabetet, søndagsloven er den tjueandre og siste bokstaven i det hebraiske alfabetet, og 1989 er veimerket i midten som representerer opprøret symbolisert ved tallet tretten og den trettende bokstaven i det hebraiske alfabetet. 1989 representerer opprøret i Reagans hemmelige allianse med antikristen i Bibelens profeti. 1989 innleder den første av de siste åtte presidentene som regjerer i en periode med tiltagende opprør mot grunnloven. 1989 begynte en prøvelsesprosess blant syvendedagsadventister som er utformet for å frembringe to klasser av tilbedere. De trofaste er de få, de utro er de mange. 1989

representerer det sentrale veimerket i vers førti, og det representerer opprøret symbolisert ved den trettende bokstaven. Vers førti bærer «sannhetens» signatur.

Vers førti har en nordens konge og en sydens konge som i historiens avslutning i verset er annerledes. Den omfatter også De forente stater, som ifølge Johannes er den falske profet som virker sammen med dragen og dyret for å føre verden til Harmageddon. Sydens konge i vers førti er dragen, nordens konge er dyret; vognene, skipene og rytterne er den falske profet. Oppfyllelsen av vers førti i 1989 blir et viktig profetisk kjennetegn for å forstå versene elleve til femten. Hvis du ikke har rett om 1989, kan du ikke logisk sett ha rett om den historien vi befinner oss i i dag.

Fra 1989 og frem til søndagsloven fremstilles tre stedfortredende kriger for pavedømmet i vers ti til femten. Disse versene må betraktes som én sammenhengende historie, for den samme «Antiochus Magnus» finnes i de tre slagene som er fremstilt i den historiske oppfyllelsen av vers ti til femten.

Alle tre slagene utgjør én profetisk linje, for Antiokus Magnus var med i hvert av de tre slagene. Vers ti og Jesaja 8:8 gir to vitner til oppfyllelsen av vers førti i 1989. Vers førti er referansepunktet i vers ti og Jesaja 8:8. «Vognene, skipene og rytterne» representerer de to hornene på dyret fra jorden i kapittel tretten i Åpenbaringen. Ved enden, når De forente stater «taler som en drage», er de to hornene ikke lenger republikanisme og protestantisme. På den tiden vil de såkalte protestantene slutte seg til katolisismen, og den konstitusjonelle republikk vil bli forvandlet til et diktatur. I denne tidsperioden vil de to hornene på dyret fra jorden være økonomisk og militær styrke. I kapittel tretten i Åpenbaringen tvinger De forente stater verden til å ta imot dyrets merke for å kunne kjøpe og selge, og også under trussel om døden. Disse to hornene er Daniels «skip», som representerer økonomisk makt, og hans «ryttere og vogner», som representerer militær styrke.

1989 fastslår at når den historiske oppfyllelsen av slagene ved Rafia og Panium i vers elleve til femten anvendes, må den samme profetiske metodologi som ble benyttet for å forstå 1989 og Sovjetunionens sammenbrudd, anvendes, for Antiokus Magnus var i alle de tre slagene representert i vers ti til femten. Antiokus representerer stridsvognenes, skipenes og rytternes makt, som i 1989 var Ronald Reagan, den første av åtte presidenter, hvorav den siste også var den sjette og nå er den åttende, som er av de syv.

Ifølge Jesaja 23 skulle den pavelige makt (skjøgen som driver hor med jordens konger) være skjult under De forente staters herredømme som det sjette riket i Bibelens profeti. I 1989 var De forente stater, som hadde vært fremstilt i forbilde ved Antiochus Magnus, pavemaktens stedfortredende makt i dens krigføring mot ateismens dyr, som tilføyde den et dødssår i 1798.

De tre slagene i vers ti til femten representerer krigføring mellom kongen i nord, som i egenskap av Tyrus' skjulte skjøge benytter stedfortredende makter idet hun beveger seg mot gjenopprettelsen av sin makt og nederlaget for ateismens konge — kongen i sør. De historiske oppfyllelsene av de tre slagene i vers ti til femten lærer oss at i det første og det siste slaget vant Antiochus Magnus, men det midterste slaget tapte han. De profetiske kjennetegnene ved Ronald Reagan-årene i 1989 sammen med pave Johannes Paul II og Sovjetunionens sammenbrudd vil ha et motstykke i det siste av de tre slagene, for disse versene er det som blir forseglet opp like før nådetiden avsluttes. Slik vers førti ble åpnet i 1798 og deretter igjen i 1989, ble verset åpnet ved enden, med begynnelse i

juli 2023.

Jesu Kristi åpenbaring blir avforseglet like før nådetiden avsluttes, og den innbefatter den fremste sannhet at Jesus er den første og den siste, og som sådan alltid fremstiller enden ved begynnelsen. Nådetiden avsluttes for adventismen ved søndagsloven, og like før nådetidens avslutning blir Jesu Kristi åpenbaring avforseglet. Budskapet som avsluttes ved den lukkede dør i søndagsloven, er budskapet om Midnattsropet, som ledet til den lukkede dør den 22. oktober 1844 i millerittisk historie. Avforseglingen i 1798 ved begynnelsen av vers førti, som også er begynnelsen på De forente stater som det sjette rike i Bibelens profeti, var et forbilde på avforseglingen i 1989 midt i vers førti og begynnelsen på den gradvise avslutningen av De forente stater. Avforseglingen i 1798, som var et forbilde på 1989, representerer to vitner om avforseglingen av budskapet om Midnattsropet i 2023. Linjen, med sine tre veimerker 1798, 1989 og 2023, identifiserer det indre arbeidet med å rense ti jomfruer og den ytre linjen til det sjette riket i Bibelens profeti.

Slaget som fremstilles i vers elleve, og som ble oppfylt ved slaget ved Rafia da Antiokus ble beseiret av Ptolemeus, representerer et nederlag for pavemaktens stedfortredende makt, som i denne nåværende krigen er Ukrainas nazister, alliert med de vesteuropeiske globalistiske nasjonene som utgjør EU og NATO, og som går i takt med de politiske og økonomiske globalistene i De forente nasjoner. Dersom Antiokus Magnus var med i alle tre slagene og representerer pavemaktens stedfortredende makt mot sydens konge, hvordan kan det da være De forente stater i 1989, deretter ukrainerne slik de er forbildet ved slaget ved Rafia, og så De forente stater igjen ved slaget ved Panium? Vers ti er nøkkelen til vers elleve til femten, for dets oppfyllelse i 1989 gir en illustrasjon av de profetiske kjennetegnene ved den første av de tre stedfortredende krigene. Hva er den profetiske begrunnelsen for å identifisere Antiokus som pavemaktens stedfortredende makt, uten samtidig å anvende De forente stater på hvert av de tre slagene?

I den ukrainske krigens historie, som er blitt forbilledliggjort ved slaget ved Rafia, brukte De forente stater Ukrainas nazister som sin stedfortredende makt i selve den historien hvor de danner et bilde av pavedømmet, den makten som alltid og bare bruker stedfortredende makter til å gjøre sitt skitne arbeid.

For å besvare spørsmålet om stedfortredende makter i vers ti til femten, kreves det et profetisk studium av Antiokus' kjennetegn som symbol. Diadokkrigene var en rekke konflikter fra 323–281 f.Kr. blant diadokene (gresk for «etterfølgere»), generalene og etterfølgerne etter Aleksander den store, som kjempet om kontrollen over hans veldige rike etter hans død i 323 f.Kr. Den første Antiokus var Antiokus I Soter, sønn av Seleukos I Nikator, en av Aleksanders diadoker (etterfølgere), som grunnla det selevkidiske riket.

Navnet Antiokus kan forstås slik at det betyr en som står i stedet for, for å støtte. Antiokus er et symbol på Roma, og det pavelige Roma er antikrist, som bærer en tilsvarende symbolikk som Antiokus. Antiokus som navn representerte sønnen til grunnleggeren av det selevkidiske riket, og i den forstand stod Antiokus i sin fars sted; han stod som hans stedfortreder. Søster White identifiserer både Satan og paven som antikrist, og sier at paven er Satans representant på jorden. Det ble et fremtredende dynastisk navn i det selevkidiske riket, delvis på grunn av dets forbindelse

med Antiokus I Soter og byen Antiokia, oppkalt etter enten Selevkos I's far eller sønn. Paven er Satans stedfortreder, og symbolsk representerer navnet Antiokus en stedfortreder for sin far, grunnleggeren av det nordlige riket, som la sin hovedstad til Babylon.

Etter Aleksander den stores død i 323 f.Kr. ble hans rike oppstykket blant diadokene (etterfølgerne). Ved delingen i Babylon (323 f.Kr.) ble Selevkos opprinnelig utnevnt til øverstkommanderende for hetairoi-kavaleriet (en prestisjefylt militær stilling) under Perdikkas, regenten for Aleksanders rike. Innen 321 f.Kr. ble Selevkos utnevnt til satrap (guvernør) over Babylonia ved delingen i Triparadeisos, etter Perdikkas' død og ytterligere forhandlinger blant diadokene. I 316 f.Kr. tvang Antigonos I Monofthalmos, en annen diadok, Selevkos til å flykte fra Babylon på grunn av Antigonos' voksende makt. Selevkos søkte tilflukt hos Ptolemaios I Soter i Egypt. I 312 f.Kr. vendte Selevkos tilbake til Babylon med en liten styrke stilt til rådighet av Ptolemaios. Han beseiret Antigonos' styrker og gjenerobret Babylon, noe som markerte etableringen av hans maktbase. Denne begivenheten blir ofte regnet som grunnleggelsen av det selevkidiske riket, med 312 f.Kr. som begynnelsen på den selevkidiske tidsregning i historisk kronologi.

Navnet Seluecus er avledet fra gresk og kommer fra roten selas (σέλας), som betyr «lys», «stråleglans» eller «flamme». Navnet antyder glans eller opplysning, noe som passer for en fremtredende skikkelse som Seleukos I Nikator, grunnleggeren av det selevkidiske riket, og som er et forbilde på den far som hadde vært lysbæreren i himmelen.

«For å sikre verdslige fordeler og æresbevisninger ble kirken ledet til å søke gunst og støtte hos jordens store menn; og etter således å ha forkastet Kristus, ble hun forledet til å yte troskap mot Satans representant — biskopen av Roma.» The Great Controversy, 50.

Antiochos Magnus representerer stedfortrederen for pavemakten, slik paven representerer Satans stedfortreder. Symbolikken knyttet til Antiochos åpner for ulike stedfortredende makter, på samme måte som det har vært mange paver. Reagan var stedfortrederen i 1989, Ukraina ble De forente staters stedfortreder i 2014, og Trump er stedfortrederen ved slaget ved Panium. Reagan var den første, Trump er den siste, og Zelenskyj er opprøret i midten.